

<p>1. התבוננות המשתתפים על עצמם במצבים חברתיים מורכבים 2. הרחבת תחושת האחריות החברתית שיש למשתתפים במצבים חברתיים מורכבים (בריונות, חרם, שיימינג וכו')</p>	<p>מטרת המפגש</p>
<p>- טלפונים בתיקים, מתיישבים בסטינג מתאים, חיוך והזמנה להיכנס למפגש - אפשר טקס פתיחה קצר (כ-5 דקות), ראו קובץ נפרד.</p>	<p>טקס פתיחה/ זמן מעבר</p>
<p>שלום לכולם, אנחנו ממשיכים היום בעדשת החברות. אם עד כה דברנו על עצמנו והחברים שאנחנו, מה חשוב לנו בחברות, ומה מתוך זה מתקיים- היום נרחיב את ההתבוננות שלנו על מעגלים חברתיים נוספים שמסביבנו ונתבונן על עצמנו במגע עם מעגלים רחוקים יותר של חברות, מכרים, תלמידים מבית הספר. אפשר לשתף קצת במספרים: ☐ כ-22% מהילדים בגילאי 12-18 שנים חוו בריונות בתקופה זו (מכון דרור). ☐ • כ-20% מהתלמידים בכתות י' ו-יב' חוו בריונות במהלך בית הספר התיכון (מכון דרור). ☐ 77% מהילדים והנוער בישראל נפגעו מעלבון ברשת (שיימינג). (המעוצה לשלום הילד, 2017) ☐ כ-6% מהתלמידים דיווחו שהיו קורבן לחרם, 4% דיווחו על כך שקראו להחרים אותם ברשת (נתונים מ-2015, מכון טאוב) הפוקוס של המפגש שלנו היום הוא להסתכל על עצמנו בתוך התופעות האלו, לראות מה קורא לנו כשאנחנו נתקלים בדבר כזה, מה אנחנו מרגישים באותו הרגע, מה אנחנו עושים, למה, מה היכולת, המסוגלות, והאחריות שלנו במצבים כאלו.</p>	<p>שער כניסה גשר למשתתפים</p>
<p>לבחירתכם 2 תרגילים:</p>	<p>התנסות</p>
<p>פעילות למנחה: בהתאם לרגישות בקבוצה, אירועים מהסוג הזה שקרו בעבר כדאי לשקול איך לנהל את הפעילות: במליאה/ כתיבה אישית ושיתוף בזוגות/ בקבוצות קטנות. נחלק לתלמידים 3 כרטיסיות עם תיאור של התופעות המדוברות. נבקש מהם להתייחס לשאלות הבאות (בכתיבה/ שיתוף בזוגות). אפשר כמובן לבחור את השאלות המתאימות: - האם אני מכירה את התופעה? מאיפה? אפשר לספר על המקרה. - מה הרגשתי כשזה קרה? (מייד) מה עשיתי באותו הרגע? - האם לאחר כמה ימים הרגשתי או עשיתי אחרת? - מה לדעתי האחריות שלי במצבים כאלה?</p>	<p>תרגילים להתנסות</p>
<p>☐ אפשר לחזור על הנתונים מתחילת המפגש. התופעות האלו הן לא בשוליים, אני מניח/ה/ יודע/ת שנחשפתם אליהן כשזה הופנה לאחריכם, ואולי אליכם. ☐ נזמין את התלמידים לשתף: איך הרגשתם כשראיתם, שמעתם על דבר כזה? ☐ מה עשיתם?</p>	<p>עיבוד</p>

<p> ☐ האם רציתם לנהוג אחרת? מה מפחיד בלהתערב? ☐ איזו אחריות יש לנו במצבים האלו? ולמרות של הפחד והחשש... מה אפשר להרוויח מלא לעמוד בצד? ☐ אפשר להראות את הסרטון הבא: איך נוצרת תנועה? https://www.youtube.com/watch?v=tCiSxIa6iQw העמידה בפני התופעות האלו היא עמידה בודדת, אחד או אחת נגד רבים. זו תחושה קשה, עצובה, בודדה. אם אחד או אחת מצטרפים זה כבר פחות בודד, עבר אפשר להישען על מישהו ולדעת שאתה לא לבד. אבל גם אליהם אפשר להצטרף, צריך הרבה אומץ לא לתת להם להיות לבד, אבל ברגע שאחד מצטרף, אחרים יבואו בעקבותיו ויצרו תנועה של שינוי, של חברות, כנגד בריונות, הקטנה, אלימות. יש לכם תמיד את האפשרות להושיט יד למישהו- לא להשאיר אותו לבד, לצרף אותו למעגל חברתי שלכם, לתת לו להרגיש לא לבד כשהוא חווה פגיעה כלשהי, ולצרף אחרים אתכם כדי להתנגד להתנהגות הזו. </p>	העמקה
<p> עוברים בקצרה על מה עשינו במפגש, לדוגמה: דברנו על...ראינו ש... שמענו קולות ש... זה המקום גם לשקף כמנחה איך ראית אותם כקבוצה: הקשבה, השתתפות, דיבור פתוח ועוד. בשלב זה ניתן גם להזמין את המשתתפים להתבוננות משלהם על מה שהיה במפגש: איך הרגיש המפגש? השיחה בקבוצה? </p>	סיכום המפגש